

כמו שנגמר פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי שראשי נמלא טל, והפיוס הזה אל הו', שהוא מפתח שפותם אותה, ומשום זה פתחי לי ביום ראשון, למי? לאות י' שהיא נקדה של קמ"ץ, כשנפתחת, נפתחת בפתח, שהוא ו'. כשפותם, סותם בקמ"ץ, והוא י"ו, טפה וזרע שנגמשה מנוו.

ומשום זה פתחי לי ביום ראשון את אות י' שהיא נקדה של קמ"ץ, אחותי - ביום השני, רעיתי - ביום השלישי, שהוא הרועה הנאמן, יונתי - ביום הרביעי, תמתי - ביום החמישי, תם צונף בת ציון, שראשי - ביום הששי, שנגמר וישתחו ושראל על ראש המטה, שהוא יום הששי, נמלא טל ביום השביעי, זו טפה י' ודאי, וזו הנקדה של האות ב'.

ומשום זה הזווג של תלמידי חכמים משבת לשבת, לירש אותה טפה שהיא חכמה, ט"ל תורה לבניהם, ולא לחנם פרשוהו זכרונם לברכה, כל העוסק בטל תורה, טל תורה מחיהו.

ג"ל נעול, גל הוא כמו גלגל, הוא רומז שבו מעין חתום, שהוא י', ומיד השקו הצאן, שהם איברים קדושים, שנגמר בהם ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם, כלם רועים, ומשה על כלם, שכתוב וישב על הבאר, וכתוב תפלה למשה איש האלהים וכו', שלטונו הוא בשבעה רקיעים.

צדיק הוא רקיע שממלק בין מים למים, בין הים העליון, שהיא האם העליונה ובין הים הפתוח, שהיא האם הפתוחה, ועליו נאמר אין בין מים

אמר (שיר ה') פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי שראשי נמלא טל, והאי פיוסא לגבי ו' דאיהו מפתחא דסתים לה, ובגין דא פתחי לי ביומא קדמאה, למאן לאת י' דאיהי נקודה דקמ"ץ, כד אתפתחת אתפתחת בפתח דאיהו ו', כד סתים סתים בקמ"ץ, ואיהו י"ו טפה וזרע דאתמשך מניה.

ובגין דא פתחי לי ביומא קדמאה לאת י' דאיהי נקודה דקמ"ץ, אחותי ביומא תנינא, רעיתי ביומא תליתאה, דאיהו רעיא מהימנא, יונתי ביומא רביעאה, תמתי ביומא חמשאה, תם צונף בת ציון, שראשי ביומא שתיתאה, דאתמר (בראשית מז לא) וישתחו ושראל על ראש המטה דאיהו יום הששי, נמלא טל ביומא שביעאה, דא טפה י' ודאי, ודא נקודה דאת ב'.

ובגין דא זווגא דתלמידי חכמים משבת לשבת, לירתא ההיא טפה דאיהי חכמה, ט"ל תורה לבניהו, ולא למגנא אוקמוהו זכרונם לברכה, כל העוסק בטל תורה טל תורה מחיהו.

ג"ל נעול (שיר ד יד) גל איהו כמו גלגל, איהו רמז דביה מעין חתום דאיהי י', ומיד השקו הצאן דאינון אברין קדישין, דאתמר בהון (יחזקאל לד לא) ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם, כלהו רועים, ומשה על כלהון, דכתיב (שמות ב טו) וישב על הבאר, וכתיב (תהלים ז א) תפלה למשה איש האלהים וכו', איהו שולטנותיה בשבעה רקיעין.

צדיק איהי רקיע דפליג בין מיא למיא, בין ים עלאה דאיהי אימא עלאה, ובין ים תתאה דאיהי אימא תתאה, ועליה אתמר אין בין מים העליונים למים התחתונים אלא

כַּמְלֵא נִימָא, כַּמָּה דְאוּקְמוּהוּ מְאָרִי מְתַנִּיתִין,
וְהָאִי נִימָא אִיהוּ צְדִיק, וְלֹאוּ לְמַגְנָא אוּקְמוּהוּ
קְדָמָאִין, דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מְדַקְדַּק עִם
הַצְדִּיקִים אֲפִילוּ כַחוּט הַשְּׁעָרָה.

וְלִית נִימָא וְנִימָא דְשְׁעָרָה דְעִתִּיקָא קְדִישָׁא
דְלָא נִפְקָא מִמְבוּעָא עֲלָאָה, וְהָאִי נִימָא
אִיהוּ ו', מְבוּעָא דִילִיהּ י', דְסִלְקָא בְאוּרָא עַד
אִין סוּף וְנַחְתָּא עַד אִין תַּכְלִית.

וְאִיהוּ עֶשֶׂר, וּבְגִינָה אֲתָמַר (שמות כו טז) עֶשֶׂר
אֲמוֹת אַרְבֵּי הַקָּרֶשׁ, אֲמוֹת אֵינוֹן
מְאוֹת בְּהַפּוּכָא, וְאֲמָהּ וְחֲצִי הָאֲמָה רַחֲב
הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד, דָּא רִזָּא דְשַׁעוּר קוּמָה, דְאִיהוּ
אָזִיל עַל ק"ו הַמְדָּה, מֵאִי ק"ו דָּא אֶת ו',
דְאִיהוּ מְדָה לְכָל שְׁעוּרָא דְגוּפָא.

אִיהוּ מְדָה בֵּין עֵינָא לְעֵינָא, וְעֵלָה אֲתָמַר (שם
ה טו) אֲצַבַּע אֱלֹהִים הִיא, אִיהוּ שִׁיעוּרָא
דְאוּרְכָא דְחוּטְמָא וְאִיהוּ שְׁעוּרָא דְכָל אֲצַבַּעָא
וְאֲצַבַּעָא וְשְׁעוּרָא בֵּין אֲצַבַּעָא לְאֲצַבַּעָא ו' (ג"א)
(י).

י אִיהוּ מְדָה דְשָׁפָה, וּמְדָה דְכָל עֵינָא וְעֵינָא
בְּעַגוּלָא, וּמְדָה דְפִן וּפִן דְאַנְפִּין, וּמְדָה
דְקַמ"ץ סְתִים, וְכַד אֲתַפְתַּח קַמ"ץ אֲתַפְתַּח
בְּחֻמֵּשׁ אֲצַבַּעִין בְּרִזָּא דְה', דְבַהוּן הָאִי קוּ אָזִיל
חֻמֵּשׁ מְאָה שְׁנִין.

וְכַד (ס"א ו' כד) נַחֲתִית לְתַתָּא לְגַבֵּי צְדִיק אֲתִקְרִי
שִׁיעוּר, וְכַד סְלִיק לְעֵילָא לְגַבֵּי אִימָא
עֲלָאָה אֲתִקְרִי קוּמָה, וְרִזָּא דְמִלָּה (שם טז
יח) וְיַמְדוּ בְעֶמְר דָּא שְׂכִינְתָּא עֲלָאָה, דְאִיהוּ
עֶמְר לְגִלְגֻלַת, דְאִיהוּ גִלְגֻלְתָּא דְרִישָׁא,
וְשְׂכִינְתָּא תַתָּאָה אִיהוּ סְפִירַת הָעוּמָר, דְבַהּ מְנִי
שְׁבַע יוֹמִין דְאֵינוֹן שְׁבַע שְׁבַתוֹת, דְאִית בַּהוּן

הַעֲלִיּוֹנִים לְמִים הַתַּתְּחוּנִים אֲלֵא
כַּמְלֵא נִימָה, כְּמוֹ שְׂבָאוֹהוּ
בְּעֵלֵי הַמְּשֻׁנָּה, וְהַנִּימָה הַזֶּה הִיא
צְדִיק, וְלֹא לְחֻנָּם פְּרֻשׁוֹהוּ
הָרֵאשׁוֹנִים שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
מְדַקְדַּק עִם הַצְדִּיקִים אֲפִילוּ
כַחוּט הַשְּׁעָרָה.

וְאִין נִימָה וְנִימָה שֶׁל שְׁעָרָה שֶׁל
הַעֲתִיק הַקְדוֹשׁ שֶׁלֹּא יוֹצֵאת
מִמְעֵין עֲלִיוֹן, וְהַנִּימָה הַזֶּה הִיא
ו', מְעֵינֵנוּ הִיא י' שְׁעוּלָה בְּאוּר
עַד אִין סוּף וְיֹרֵד עַד אִין
תַּכְלִית.

וְהוּא עֶשֶׂר, וּבְגִלְלָה נֹאמַר עֶשֶׂר
אֲמוֹת אַרְבֵּי הַקָּרֶשׁ, אֲמוֹת הֵם
מְאוֹת בְּהַפּוּף, וְאֲמָהּ וְחֲצִי
הָאֲמָה רַחֲב הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד, זֶה
סוּד שְׁעוּר הַקוּמָה, שֶׁהוּא הוֹלֵךְ
עַל ק"ו הַמְדָּה. מַה זֶה ק"ו? זֶה
הָאוֹת י', שֶׁהִיא מְדָה לְכָל שְׁעוּר
שֶׁל הַגּוּף.

הִיא מְדָה בֵּין עֵין לְעֵין, וְעֵלִיהּ
נֹאמַר אֲצַבַּע אֱלֹהִים הִיא, הוּא
שְׁעוּר שֶׁל אַרְבֵּי הַחֻטִּים, וְהִיא
שְׁעוּר שֶׁל כָּל אֲצַבַּע וְאֲצַבַּע
וְשְׁעוּר בֵּין אֲצַבַּע לְאֲצַבַּע ו' (ג"א)
(י).

י הִיא מְדָה שֶׁל שְׁפָה, וּמְדָה שֶׁל
עֵין וְעֵין בְּעַגוּל, וּמְדָה שֶׁל פִּן
וּפִן שֶׁל פְּנִים, וּמְדָה שֶׁל קַמ"ץ
סְתוּם, וּכְשֶׁנִּפְתַּח קַמ"ץ, נִפְתַּח
בְּחֻמֵּשׁ אֲצַבַּעוֹת בְּסוּד שֶׁל ה',
שְׁבָהֶם הִקְוּ הַזֶּה הוֹלֵךְ חֻמֵּשׁ
מְאוֹת שְׁנִים.

וְכַאֲשֶׁר (פֶּאֶשֶׁר) יֹרֵד לְמִטָּה אֵל
הַצְדִּיק, נִקְרָא שְׁעוּר, וְכִשְׁעוּלָה
לְמַעְלָה לְאֵם הַעֲלִיּוֹנָה, נִקְרָא
קוּמָה, וְסוּד הַדְּבָר - וְיַמְדוּ
בְעֶמְר, זֶה שְׂכִינָה עֲלִיוֹנָה, שֶׁהִיא
עֶמְר לְגִלְגֻלַת, שֶׁהִיא גִלְגֻלַת
הָרֵאשׁ, וְשְׂכִינָה הַתַּתְּחוּנָה הִיא
סְפִירַת הָעוּמָר, שְׁבוּ מוֹנָה שְׁבַע
יָמִים שֶׁהֵם שְׁבַע שְׁבַתוֹת, שִׁישׁ
בָּהֶם אַרְבַּעִים וּשְׁתַּיִם שֶׁל שֵׁשׁ שֶׁל כָּל שְׁבוּעַ, וְשְׁבַע שְׁבַתוֹת, הָרִי מ"ט (שֶׁל מִסְטֵרֵינוּ), שֶׁהֵם